

Határozatok Tára

T-620/11. sz. ügy

**GFKL Financial Services AG
kontra
Európai Bizottság**

„Állami támogatások — A veszteségek következő adóévekre történő átviteléről szóló német adójogszabályok (Sanierungsklausel) — A támogatást a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat — Megsemmisítés iránti kereset — Személyében való érintettség — Elfogadhatóság — Az állami támogatás fogalma — Szelektív jelleg — Az adórendszer jellege és felépítése — Állami források — Indokolási kötelezettség — Jogos bizalom”

Összefoglaló – A Törvényszék ítélete (kilencedik tanács), 2016. február 4.

- 1. Megsemmisítés iránti kereset — Természetes vagy jogi személyek — Őket közvetlenül és személyükben érintő jogi aktusok — Általános jellegű jogi aktus általi személyes érintettség — Feltételek — Ágazati támogatási programot tiltó bizottsági határozat — Az említett program értelmében adómegettakarításhoz való szerzett joggal rendelkező vállalkozás keresete — Elfogadhatóság*
(EUMSZ 263. cikk, negyedik bekezdés)
- 2. Megsemmisítés iránti kereset — Természetes vagy jogi személyek — Az eljáráshoz fűződő érdek — Támogatásnak a belső piaccal való összeegyeztethetlenségét megállapító bizottsági határozat — A szóban forgó támogatási program alkalmazásának a hivatalos vizsgálati eljárást megindító bizottsági határozatot követően történő felfüggesztése — Az említett támogatási program kedvezményezettje által benyújtott kereset — Elfogadhatóság*
(EUMSZ 263. cikk, negyedik bekezdés)
- 3. Intézmények jogi aktusai — Indokolás — Kötelezettség — Terjedelem — Állami támogatások tárgyában hozott bizottsági határozat*
(EUMSZ 107. cikk és EUMSZ 296. cikk)
- 4. Államok által nyújtott támogatások — Fogalom — Az intézkedés szelektív jellege — Adókedvezményre vonatkozó intézkedés — Értékelési szempontok — Az adórendszer jellegére vagy általános felépítésére alapított igazolás*
(EUMSZ 107. cikk, (1) bekezdés)

5. *Államok által nyújtott támogatások — Bizottsági határozat — Bírósági felülvizsgálat — Korlátok — A jogszerűségnek a határozat elfogadásakor rendelkezésre álló információk alapján történő megítélése — A közigazgatási eljárásban nem hivatkozott tényekre alapított jogalap — Elfogadhatóság*

(EUMSZ 108. cikk és EUMSZ 263. cikk)

6. *Államok által nyújtott támogatások — Fogalom — Az intézkedés szelektív jellege — Adókedvezményre vonatkozó intézkedés — Nehéz helyzetben lévő vállalkozás szanálás érdekében történő megszerzése esetén a veszteségek átvitelét lehetővé tevő adóintézkedés — Bennfoglaltság — Az adórendszer jellegére vagy általános felépítésére alapított igazolás — Hiány*

(EUMSZ 107. cikk)

7. *Államok által nyújtott támogatások — Fogalom — Állami forrásból származó támogatások — Valamely tagállam adóbevételekről való lemondása, amely lehetővé teszi a befektetők számára, hogy bizonyos vállalkozásokban kedvezőbb adózási feltételek mellett szerezzenek részesedést — Bennfoglaltság*

(EUMSZ 107. cikk, (1) bekezdés)

8. *Államok által nyújtott támogatások — Jogellenes támogatás visszatéríttetése — Az EUMSZ 108. cikk eljárási szabályainak megsértésével nyújtott támogatás — A bizalomvédelem elve — Hatály — Az uniós szabályozással ellentétes kötelező érvényű felvilágosítást nyújtó nemzeti hatóság — A kedvezményezettek jogos bizalmának hiánya — Más tagállamokban állítólag hasonló intézkedések fennállása — A relevancia hiánya*

(EUMSZ 108. cikk; 659/1999 tanácsi rendelet, 14. cikk, (1) bekezdés, második mondat)

1. Valamely vállalkozás a Bizottság ágazati támogatási programot megtiltó határozata ellen főszabály szerint nem nyújthat be megsemmisítés iránti keresetet, ha e határozat őt csak a szóban forgó ágazathoz való tartozása miatt és az említett program potenciális kedvezményezettjeként érinti. Ezzel szemben, ha e bizottsági határozat olyan személyek csoportját érinti, amelyeket e jogi aktus elfogadásakor – az e csoport tagjaira jellemző szempontok alapján – azonosítottak, vagy amelyek így azonosíthatók, e személyeket e jogi aktus személyükben érintheti, mivel gazdasági szereplők meghatározott köréhez tartoznak.

Így az ágazati támogatási programot megtiltó határozatban állami támogatásnak minősített nemzeti szabályozás értelmében adómegettakarításhoz való szerzett joggal rendelkező vállalkozást úgy kell tekinteni, hogy olyan gazdasági szereplők meghatározott köréhez tartozik, amelyeket azonosítottak vagy legalábbis könnyen azonosíthatók e határozat elfogadásakor az 1963. július 15-i 25/62. sz., Plaumann kontra Bizottság ítélet értelmében. E következtetést nem kérdőjelezi meg az a tény, hogy a hivatalos vizsgálati eljárást megindító bizottsági határozatot, majd az ágazati támogatási programot megtiltó határozatot követően a nemzeti hatóságok olyan intézkedéseket tettek, amelyek célja, hogy mellőzésre kerüljön a szóban forgó nemzeti szabályozás.

Egyébiránt azon tényezők, amelyekre az ítélkezési gyakorlat az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerinti személyében való érintettséget alapítja, nem egyeznek szükségszerűen az állami támogatásnak az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése szerinti alkotóelemeivel.

(vö. 55., 56., 64., 65., 70., 71. pont)

2. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 76–80. pont)

3. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 86–97. pont)

4. Valamely nemzeti adóintézkedés „szelektívnek” minősítéséhez először is előzőleg meg kell határozni és meg kell vizsgálni az adott tagállamban hatályban lévő közös vagy „általános” adórendszert. Ehhez a közös vagy „általános” adórendszerhez képest kell ezután értékelni és megállapítani a szóban forgó adóintézkedéssel biztosított előny esetleges szelektív jellegét, bizonyítva, hogy ez az intézkedés eltér az említett közös rendszertől, mivel különbséget tesz az említett rendszer által kitűzött célra tekintettel hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő gazdasági szereplők között, amit a Bizottságnak kell bizonyítania. A vizsgálat ezen első két szakaszát követően az intézkedés *prima facie* szelektívnek minősíthető.

Mindazonáltal nem felel meg e szelektivitási feltételnek azon intézkedés, amelyet – noha valamely kedvezményezett számára előnyt jelent – igazol azon rendszer jellege vagy általános felépítése, amelynek a részét képezi, amit az érintett tagállamnak kell bizonyítania. A vizsgálat ezen esetleges harmadik szakaszát követően az intézkedés szelektívnek minősíthető.

A valamely nemzeti adóintézkedésnek az adórendszer jellegére vagy általános felépítésére alapított igazolását illetően különbséget kell tenni egyrészt az adott adórendszer – azon kívülálló – céljai, másrészt a magában az adórendszerben rejlő mechanizmusok között, amelyek szükségesek a fenti célok eléréséhez, mivel e célok és mechanizmusok a szóban forgó adórendszer alapelveiként vagy vezérlő elveiként alátámaszthatják az ilyen igazolást.

(vö. 100–102., 153. pont)

5. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 110. pont)

6. Egy olyan adókedvezményre vonatkozó intézkedés, amely a veszteségek átvitelének lehetőségét 25%-os vagy nagyobb mértékű részesedésszerzés esetén korlátozó szabály alóli kivételként bizonyos feltételek mellett lehetővé teszi a veszteségek átvitelét nehéz helyzetben lévő vállalkozás szanalás érdekében történő megszerzése esetén, *prima facie* szelektív jellegű, mivel nem vonatkozik minden olyan vállalkozásra, amelynek jelentős mértékben módosították a tulajdonosi szerkezetét, hanem a vállalkozások pontosan meghatározott csoportjára vonatkozik, azaz azon vállalkozásokra, amelyek a szerzés időpontjában fizetéképtelenek vagy eladósodtak, illetve fizetéképtelenség vagy eladósodás fenyegeti őket. Ezen intézkedés, amelynek bizonyos feltételei nem kapcsolódnak a visszaélés megelőzésének céljához, és amely nem vonatkozik minden olyan vállalkozásra, amely a szóban forgó adórendszer céljára tekintettel hasonló ténybeli és jogi helyzetben van, azzal a hatással jár, hogy előnyben részesíti a nehéz helyzetben lévő vállalkozásokat. A Bizottság tehát nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor megállapította, hogy az említett intézkedés különbségtételt vezet be az adórendszer kitűzött céljára tekintettel hasonló ténybeli és jogi helyzetben lévő gazdasági szereplők között.

Ezen adóintézkedést nem igazolja az adórendszer jellege vagy általános felépítése sem, mivel fő célja, azaz a nehéz helyzetben lévő vállalkozások szanalásának megkönnyítése, nem tartozik az adórendszer alapelvei vagy vezérlő elvei közé, tehát nem belső cél, hanem azon kívül esik, annak vizsgálatának szükségessége nélkül, hogy a vitatott intézkedés arányos-e a követett céllal.

(vö. 138., 139., 141., 142., 159., 160. pont)

7. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 175–183. pont)

8. Lásd a határozat szövegét.

(vö. 186–192. pont)